

**Posudek rigorózní práce Juliany Ševčíkové
„Vzt'ah vodcovstva a emocionality u gendrovo rôznych jednotlivcov“
Univerzita Karlova v Praze. Filozofická fakulta. Katedra psychologie.
Praha 2010.**

Autorka se ve své práci zabývá zkoumáním emocionality ve vztahu ke genderu a pracovní pozici konkrétních respondentů.

Úvodní teoretická část práce sleduje zhruba tři tématické okruhy – problematiku vůdcovství, genderové otázky (zejména ve vztahu k genderové roli) a emocionalitu. Závěr teoretické části směřuje k formulování výzkumných otázek a konkrétních hypotéz. Extrémně vysoký počet hypotéz poněkud zamlžuje těžiště problému, jímž se autorka zabývá. Formulace jednotlivých hypotéz pomíjí fázi hypotézy nulové a má vždy podobu hypotézy experimentální. Není mi rovněž zcela zřejmé, jak došla autorka k prediktivnímu hodnocení u H9.1, H9.2 a H9.3. Jedná se skutečně o predikci? Nepostihuje autorka spíše korelaci obou sledovaných jevů?

Text této části práce bohužel osciluje mezi poněkud beletrizující formou (viz i nadpisy kapitol) a citacemi z literatury, které občas působí dojmem náhodně z kontextu vytržených fragmentů.

Také práce s literaturou je na úrovni rigorózní práce diskutabilní z hlediska preciznosti. Na s. 10 je odkaz na pramen Výrost, 1993, který v seznamu literatury chybí. Čtenář může nalézt pouze pramen Výrost, Lovaš, Bačová, u něhož autorka uvádí dataci 2003 a současně i 1993. Na s. 15 autorka odkazuje na pramen Bern, 1974, 1975, 1984, který není podchycen v seznamu použité literatury. Podobně chybí v seznamu literatury upřesnění pramenu Ševčíková, 2006. Ne zcela jednotně jsou autorkou užívány v textu relativně časté druhotné citace (in versus podle), přitom první podoba by měla označovat výhradně kolektivní monografie či sborníky, druhá se váže k druhotné citaci (např. s. 33, 34, 35 a další).

V empirické části se autorka zabývá podrobnější charakteristikou zkoumaných osob a výzkumnými metodami. (Na s. 40 prosím o upřesnění významu „náhodně vybraní na internetu“ – autorka oslovila všechny, osoby, které internetový vyhledavač vybral, nebo využila nějakého postupu znáhodňování?) Ocenění si zaslouží originální způsob kontaktování probandů (třebaže početně převažovala skupina charakterizovaná osobní známostí a kontaktem). Pozitivem je rovněž využití metod standardizovaných pro zkoumanou slovenskou populaci, které jsou řádně doloženy v přílohách. Kvalitní je také práce s daty a volba statistických postupů. Autorka získaná data podrobně analyzuje a řádně dokládá dílčími přehledovými tabulkami. Nicméně bych na s. 69 a 70 preferovala umírněnější tvrzení (např. o zamítnutí nulové hypotézy a přijímání alternativní, resp. experimentální) a stále trvá pochybnost o feminitě a maskulinitě jako o prediktoru pracovní pozice – domnívám se, že míra kauzality je poněkud problematická. Diskuse k práci je velmi podrobná a poměrně kvalitně strukturovaná, snad by však bylo možno uvažovat i dopadu odlišného způsobu kontaktu s probandy na zjištěná data.

Přes uvedené výhrady se domnívám, že by autorka měla dostat příležitost doplnit a rozvést dané problémy v průběhu obhajoby práce v rámci rigorózního řízení na katedře psychologie FF UK v Praze.

V Praze 20. 10. 2010

PhDr. Iva Štětovská, Ph.D.
Katedra psychologie FF UK